

Juhlan päättäjäislaulu

■ Harvan laulun kohdalla on lauluntekijä merkinnyt nuotinkulmaan, mihin kellonaikaan laulu on esitettävä. Nortamon ”Juhlan päättäjäislaulus” on tästä selkeä maininta *Laulettava pikkutunneilla*. Niinpä laulu ei sovi lainkaan esitettäväksi esimerkiksi harjannostajaisissa tai ohjelmassa ”Kevyesti keskellä päivää”.

Melodiasta kuulee teekkaripiireissä jos jonkinlaista versiota – varsinkin laulun loppupuolella, jos ylevän tekstin esimerkin innoittamana joka säkeistön päätteeksi kumotaan malja! □

Ontaa-sen vie-tet-ty juh-la-het-ki, ja e-ri suun-tiin on ees-sä ret-ki. Mut päät-tä-
jäi - sik - si, vei - kot, vie - lä mä lau - lun lau - lan ja mal - jan juon. Mut päät - tä - juon.

Mä laulan Suomelle armahalle
sen iskuun valmiille leijonalle.
Sä vartu vahvaksi, synnyinmaani,
mä sulle laulan, sun maljas juon.

Mä laulan kaikelle kauniille,
elomme haaveille, unelmille.
Jos särkyivätkin, ne auvon antoi,
mä niille laulan, ja maljan juon.

Mä laulan muistoille menneisyyden,
mä laulan aarteille ystävyiden.
Niin, teille, veikot, ja entisille
mä laulan laulan ja maljan juon.

Sä hurma kaihoinen, lieto lempi,
sä aamuruskkoa ruusuisempi,
sä välke taivainen elontielle,
mä sulle laulan, sun maljas juon.

Sä Tuoni vaaniva, aina valpas,
pois tuntimittas ja heitä kalpas.
Saa luiseen kouraasi hetkeks' sarkka,
niin sulle laulan ja maljas juon!

Mut väisty sitten, sä kalvas haamu,
näät, yön jo voittavi uusi aamu.
Oi, päivän kultainen kehrä, terve!
Mä sulle laulan, sun maljas juon.